

Neen, we zullen het hier niet hebben over het populaire televisieprogramma waarin welstellende Vlamingen een inkijk geven in hun liederlijk leven. Als landbouworganisatie focussen we ons op het economisch en maatschappelijk welzijn van onze land- en tuinbouwers, over alle sectoren heen. Verschillende van die sectoren kenden de voorbije jaren moeilijke tijden door marktverstoringen vanuit een slabakkende afname ten gevolge van sanitaire beperkingen (Afrikaanse varkenspest) of als gevolg van strategische politieke keuzes zoals het Rusland-embargo of door het volledig liberaliseren van de Europese markten, zoals in de suiker- en zuivelsector. Die laatste sectoren zijn als gevolg van het schrappen van de quota zwaar getroffen door te lage prijzen. Die zijn uiteraard mee het gevolg van het vasthouden aan de productievolumes en het wegvallen van het Europese vangnet met gegarandeerde minimumprijzen (suiker) of, moeilijker uit te leggen,

louter aan het uitbreiden van de productie (zuivel). Laat net die toename in productie in de zuivelwereld steeds het motto geweest zijn van andere organisaties en een zeer beperkt aantal zuivelverwerkers in aanloop naar de afschaffing van de melkquota in 2015. De leuze was zeer vaak om je "voor te bereiden op de vrijgemaakte markt" en om investeringen te doen die enkel en alleen gericht waren op groei.

The sky was the limit, tot de vaststelling komt dat de structuren en de visie bij die grote en losgeslagen verwerker niet kunnen waarmaken wat een leveraar ervan verwacht: een correcte prijs voor zijn melk. Zeker in een coöperatieve omgeving zou je dat toch veronderstellen als leidraad voor de toekomst. Het coöperatief model, dat hoog gehouden wordt, geeft vandaag geen enkele garantie op een mooie melkprijs, wel integendeel. Milcobel hangt weer onderaan het lijstje van de Europese melkprijzen. Opnieuw groeit het ongenoegen en opnieuw zoeken leden-leveraars andere kanalen om hun melk af te zetten tegen een betere prijs dan deze die door hun coöperatie betaald wordt. Na de bestuurlijke onrust met, reeds ruim een jaar geleden, het vertrek van twee bestuurders-melkveehouders en ook recent van de binnengehaalde onafhankelijke bestuurders was er ook het ongeziene verloop van de algemene vergadering, met het niet herkiezen van de voorzitter en de ondervoorzitter. De bestuurlijke impasse en de opeenvolging van tussenpauzes op de directiestoel leidt tot een nieuw en inriest dieptepunt na jaren van onzorgvuldig bestuur en een totaal gebrek aan lange termijn visie bij de grootste coöperatieve zuivelaar van ons land, die groeide vanuit een kleine dorpsmelkerij in Langemark. De stamvaders draaien zich om in hun graf!

Zonder snelle bijsturingen op managementniveau en met visie aangestuurd vanuit de bestuurskamer lijkt een rampscenario onafwendbaar. Maar dat willen ook wij ten allen tijde voorkomen. Verdwijnt de verwerkingscapaciteit bij de grootste melkerij, dan hypothekeer je de toekomst van vele landbouwgezinnen. De roep naar gerichtere en wel door-dachte investeringen dan deze die in het verleden gebeurden wordt opnieuw en nog luider uitgesproken door de leden. We spreken dan niet over de bulkproducten die vandaag ruim onvoldoende meerwaarde creëren. De productenportefeuille is en blijft tot op vandaag grotendeels bestaan uit poeder, mozzarella en ijs voor distributieketens. Producten die nooit gezorgd hebben voor een goede melkprijs voor de melkveehouders. Alleen de Brugse kazen zorgen voor wat toegevoegde waarde maar de mek die daarin gaat blijft al bij al te beperkt in verhouding tot de andere melkstromen. Bijsturingen met visie op de toekomst en een wendbaar en performant productieapparaat zijn onontbeerlijk om toekomstperspectief te bieden aan de melkveehouders. Ook hun maatschappelijk en psychisch welbevinden hangt er van af. We huiveren van een scenario dat hen geen gemoedsrust kan brengen. Ook daar ligt een grote verantwoordelijkheid bij iedereen die betrokken is bij de dagelijkse en bestuurlijke werking van een coöperatie. Hier kan en mag dat niet anders zijn.

Milcobel hanteert de leuze "Melk. Ons vak, onze toekomst". Van dat laatste zijn we niet zo zeker meer...

Hendrik Vandamme, landbouwer-voorzitter Algemeen Boerensyndicaat, op zoek naar respect.

#boerzktrespect | @voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 20 | fax 051 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. 051 26 08 29 | fax 051 24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T 051 26 08 30 | fax 051 24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be